Gerrit Veldhuis

Gerrit Franciscus Hubertus Veldhuis is geboren op 3 november 1903 in Losser. Hij was de zoon van Franciscus Isidorus Veldhuis en Dina Poorthuis. Zijn vader was timmerman.

Op 15 juli 1931 werd hij tot priester gewijd. Hij begon als kapelaan in Ede en ging daarna naar Zutphen. Bij de mobilisatie werd hij in 1939 benoemd tot leger aalmoezenier bij het 3e Leger staf 14 RI in Ede. Hij maakte in het brandpunt van de strijd de oorlog in Nederland mee. In september 1940 werd hij kapelaan in Zwolle en ontkwam daarmee aan krijgsgevangenschap. In februari 1943 kwam hij terecht in Harlingen. Voor zijn komst waren op 5 november 1941 in Harlingen dertien mensen omgekomen, toen een Engelse bom midden in het centrum op de Schritsen terechtkwam. Daarnaast waren de R.K. jongensschool, de R.K. Kerk, de Joodse Synagoge in de Raamstraat zwaar beschadigd, in totaal waren er 500 huizen beschadigd.

Hij werd kapelaan in de Parochie St. Michael en kon hij herstellen van zijn ´geschokte gezondheid´. Stilzitten kon hij niet en in een mum van tijd was hij een felle werker in het ondergrondse verzet tegen de Duitsers. Op 15 januari 1944 vierde hij zijn 12,5 jarig priesterjubileum.

Na de oorlog bleef hij belangrijke functies in het openbare leven van de stad vervullen. Hij zat in het college van advies van B en W, was bestuurslid van *Vereniging 1940-1945* en aalmoezenier van het Interneringskamp Barka. Dit interneringskamp was in gebruik van 1945 tot 1950 en er werden verdachten van collaboratie, NSB'ers en Duitse krijgsgevangenen opgesloten.

In zijn parochie startten de verkenners van de katholieke Sint Michielgroep al heel snel na de bevrijding van Harlingen op 17 april 1945. De jongens hielpen samen met hopman Dick Rooda het Rode Kruis en kregen hiervoor de Bernard das. De welpen begonnen op 19 augustus 1945. Bij de welpen en verkenners was kapelaan Veldhuis de stuwende kracht.

Hij werd per 30 november 1945 herbenoemd als majoor-aalmoezenier bij het Nederlandse leger en vertrok in december naar Engeland, waar Nederlandse militairen werden opgeleid. Met zijn vertrek verloor de groep een groot leider. Na terugkomst in Nederland in september 1946 werd hij majoor-aalmoezenier van het Nederlandse Leger met als standplaats Utrecht. Hij werd nog pastoor in parochie ´t Zand in Amersfoort en in 1965 in een parochie in Arnhem. Sinds 1968 was hij rustend priester in Utrecht en hield zich bezig met historische studies met als specialiteit Egyptologie.

In 1956 werd hij benoemd als Ridder in de Orde van Oranje-Nassau.

Hij is overleden op 25 juni 1985 in het St. Antoniusziekenhuis in Nieuwegein en werd begraven op begraafplaats St. Barbara in Utrecht.

Meer informatie

Geboorte Gerrit Franciscus Hubertus Veldhuis op 3 november 1903 te Losser » Open Archieven
Twentsch nieuwsblad » 19 feb 1943 - Art. 31 | Delpher
Friesche courant » 18 jan 1944 - Art. 50 | Delpher
De Noordwesthoek van Friesland » 07 jan 1944 - Art. 12 | Delpher
Kanselarij der Nederlandse Orden: Index gedecoreerden | Nationaal Archief
Veldhuis, G.F.H. (Pastoor) - R.K. Begraafplaats & Crematorium St. Barbara Utrecht
De vrije Harlinger » 16 nov 1945 - Art. 5 | Delpher
Twentsche courant » 29 nov 1945 - Art. 13 | Delpher
Friesch dagblad » 10 sep 1946 - Art. 31 | Delpher
Overlijden Gerrit Franciscus Hubertus Veldhuis op 25 juni 1985 te Nieuwegein [St. Antoniusziekenhuis] » Open Archieven
Historie – Scouting St. Michiel & Lioba
Harlinger courant » 01 mei 1956 - Art. 15 | Delpher
Harlinger courant, 28 juni 1985
Fragment van een bom, gevallen op de Schritsen 5 november 1941 - Museum.frl

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op http://vrijheid.scouting.nl voor meer informatie en alle andere verhalen.